

Земеделска гимназия, гр. Сандански приключи работата си по проект „Моето училище е моят дом” в Южна Италия

В периода от 07 май до 11 май екип от 4 учители и 4 ученика от Земеделската професионална гимназия гр. Сандански участва в последната работна среща по проект „Моето училище е моят дом”, проведена в Ренде, Италия. На нея партньорите от бте страни обсъдихме постигнатото по време на двегодишното партньорство и споделихме как ще разпространяваме и мултиплицираме идеите на партньорството в собствените си страни и училища.

Ренде е и община в област Калабрия, южна Италия. Неговото население е около 35 000 души. Известен е като университетски град, защото в него се намира централата на Университета на Калабрия. Училището, което е наш партньор по проекта е лицей, в който е застъпено изучаването на математика, физика, химия, психология, история, италиански, латински, религия, английски и изобразително изкуство, носи името на древногръцкия математик Питагор. В него се обучават около 900 ученика от 13 до 18 години, разпределени в 40

паралелки. Учебните часове в Италия са по 60 минути, а обучението се води почти през цялата седмица. Учениците почиват само в неделя. Учебните сгради са разположени от двете страни на улица с доста интензивно движение и поради това са свързани с покрит мост, който осигурява бърза и безопасна връзка помежду им.

Влизайки в училището ни очакваше приятна изненада – освен българското знаме ни посрещна надпис „добре дошли” и постер със снимки от посещението на италианския екип в нашата страна. След като разгледахме училището всеки тръгна по своя път – учениците участваха в открит урок по физика, свързан с нанотехнологиите и тяхното приложение в реалния живот подготвен и изнесен от професор Рикардо Барбери от университета на Калабрия, а учителите започнахме дискусия, свързана с финалния отчет по проекта. Всяка страна представи ползите от проекта от своя гледна точка и това как те ще бъдат използвани в бъдеще. За тази цел нашата страна бе разработила брошура, електронна книга и видеоклипче. Радостен бе фактът, че всички партньори одобриха за лого на проекта изображението, разработено от Галина Гъбова, ученичка от 10 клас. След размяна на

подаръци между страните ученическото ателие отвори вратите си. Традицията, учениците да работят заедно, бе спасена и на последната среща. Този път всеки екип трябваше да направи постер, с който най-добре да представи страната и региона си. След усилената работа всеки екип представи своята работа. Българският постер включваше картата на гр. Сандански, върху която нашите възпитаници бяха поставили символите на Сандански – паметника Спартак, Епископската базилика, минералната вода, хотел Сандански, чинара и цветето магнолия. Постерът бе разнообразен от макет на кукла,

облечена в традиционна българска носия и кратунка с рисунка на народен инструмент и надпис България. Всичко това беше огрято от ярко, усмихнато слънце, което добре подсказваше за големия брой слънчеви дни през годината в нашия град. Заедно с останалите продукти, постерът бе представен на следващия ден по време на срещата с местните власти.

Част от престоя ни в Италия бе посветен на културен отдих.

Посещението ни в градчето Росано, разходката из неговите тесни улички на дадоха възможност да се потопим в атмосферата на Калабрия, да се запознаем с технологията за извличане на екстракта от женското биле (liquorice), типично за Южна Италия, да опитахме неповторимия вкус на бонбони Амарели. Разгледахме основния символ на града - катедралата Санта Мария Achirorita. В нея се намира мадоната, за която легендата говори, че не е създадена от човешки ръце. В църквата е намерен гръцки ръкопис на пергамент – евангелието на Матей, един от най-старите оцелели ръкописи от Новия завет.

На следващия ден имахме възможност да разгледаме столицата на региона - град Реджо ди Калабрия. Още с влизането в него усетихме, че се потапяме в една нова епоха. Малките, тесни улички на Росано не се вписваха тук. Разходихме се по крайбрежната улица, видяхме остров Сицилия в далечината. Разбрахме, че всяка година на 1 август тук се организира масово прешлуване до острова и го свързахме с традиционното прешлуване на река Дунав в България. Разглеждайки красивите архитектурни и исторически паметници ние бяхме завладени от положителната емоция и енергия, характерни за града. Дружелюбни клоуни и мимове ни посрещаха, забавляваха и ни позволяваха да се снимаме с тях. Няма как да не се усмихнеш, няма как да не се почувстваш щастлив! Посещението на катедралата на Реджо ди Калабрия пък ще го свързваме с това, че в нея някои от участниците чуха за първи път необятния и величествен глас на органа.

На тръгване разгледахме музея за реставрация на бронзови статуи Riace bronzes. От тук намерените под водата експонати, реставрирани заминават за изложби във Флоренция и Рим всяка година. Музеят ръководи и управлява от университета на Калабрия.

По време на нашия кратък престой ние с удоволствие опитахме средиземноморската италианска кухня, характерна с лютиния си вкус, хапнахме пица, лазания. За първи път се срещнахме с артишокът – непознат за нас зеленчук, чийто вкус наподобява праз лук и целина и има многостранно кулинарно приложение в италианската кухня. Опитахме световно известния италиански сладолед.

На раздяла, всички ние отново отчетохме ползата от проекта. Въпреки различията в образователните системи, различната социална среда и психологически аспект на всеки един участник и различният профил на училищата, по време на двегодишния си период на действие проектът успя да сплоти всички участници. Обменените добри практики, дискусиите и съвместни дейности ни направиха един отбор. Заедно работихме, спортувахме и се лубувахме, посещавайки красиви места във всяка страна. Заедно обсъждахме проблемите на тийнейджърите и търсихме начини за преодоляването им. Споделиеният опит за иновативни методи на учене и преподаване пък допринесе за повишаване мотивацията на учители и ученици, за пълноценно използване на свободното време, за кариерното израстване на ученици и учители.

Тръгнахме си от Италия с чувство на известна тъга и с увереност, че и в тази страна намерихме приятели, с които много си приличаме. И както казва Виктория Анталавичева: „Ние, учениците от всички страни сме весели, емоционални, дружелюбни и открити. Обичаме пътешествията, обичаме забавленията, обичаме родината си. Всички ние обичаме и училището си, защото то е нашия дом”.

Лица от ЗП”Кл. Тимирязев” посетили Ренде, Италия

1. Емил Терзийски – Директор
2. Дина Кирилова – координатор, учител по информатика и ИТ
3. Румяна Терзиева- учител по английски език
4. Любен Шишиев – учител по производствена практика
5. Галина Гъбова – ученичка 10а клас
6. Елена Димитрова – ученичка 10а клас
7. Бояна Гоцева – ученичка 9б клас
8. Виктория Анталавичева – ученичка 8б клас

PS – Дейността се финансира по линия на Програмата за учение през целия живот. За съдържанието носят отговорност единствено авторите. Европейската комисия и Националната агенция не поемат отговорност за начина, по който предоставената информация може да бъде използвана.